

Schreiber Fülöp És Fülöpné Esküvői Képe

A fénykép 1931-ben készült, Schreiber Fülöp és felesége, Krausz Irénke esküvőjén, Sárbogárdon. Krausz Irénke anyám hét testvére közül volt az egyik. A férje könyvelő volt, az aszódi rabbinak a fia. A házasságuk után ők is a családi vaskereskedésben dolgoztak. Fülöp végezte a cégnek a könyvelését és minden ezzel kapcsolatos adminisztrációt. Irénke vezette a háztartást. Nagyon ügyes nő volt, nagyon jó háziasszony volt. A nagyszüleimet is ő látta el. Egy fiuk született, József, aki Auschwitzban halt meg. Édesanyám szüleinek egy nagy vaskereskedésük volt Sárbogárdon, az Ady Endre utca 124. szám alatt. Úgy hívták, hogy Fülöp és Fia. Ez a Fülöp, akiről a családi boltot elnevezték, valami dédszülő lehetett. Aztán nagypapa tette le az alapot. A nagypapa, már amire vissza tudok emlékezni, tulajdonképpen ki volt már vonva az üzleti életből, a gyerekek csinálták az üzletet. Az üzlet alapvetően vaskereskedés volt, de foglalkoztak üvegárusítással, különféle vasidomok árusításával, bőrfeldolgozással. Sokirányú volt a kereskedés, minden, ami vassal kapcsolatos, tehát edények, üvegáruk, porcelánáru, gömbvas, rúdvas, szögvas, dróthálók, szögféleségek, patkolási anyagok -- ez mind profilban volt. Benzinkútjuk is volt. Az üzlet előtt volt a benzinkút. Minden fiúnak, aki itt dolgozott, megvolt a maga területe, feladata. Nagyszerűen csinálták, szakértelemmel. Akkor üzlet volt, hogy a gazdaságokat, az ipari tevékenykedőket, az egész falut -- akkor még falu volt, ma már mezőváros --, az egész környéket ellátták vasáruval, bőráruval. Nagy uradalmak voltak, nagy papi birtokok, nagy gazdaságok, azok mind innen vásároltak. Sokkal kényelmesebb volt, mint mindenkinek egyénileg Pestre fölutazni. Ők ki voltak szolgálva. Az üzletnek két bejárata volt, meg lépcsőháza. Tartottak lovat is, mert akkor még a szállítás, az árubeszerzés nem volt ilyen természetes, mint ma. Ők küldtek egy stráfkocsit

Budapestre nagy, teherbíró lovakkal, és innen vitték az árut Sárbogárdra. Tartottak erre természetesen embert, és az az ember jött Pestre az áruért. Két nap föl, két nap lefelé. És az üzletben is volt segítség. Mert amit nem mondtam még, hogy tüzelőanyaggal is foglalkoztak. Tehát volt szénraktár, volt faraktár. Oda is volt egy segítség, mert már azt a férfiak se győzték. Kellett egy ember, aki ide is ment, oda is ment.